

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.06.1983, sp. zn. 3 Tz 13/83, ECLI:CZ:NS:1983:3.TZ.13.1983.1

Číslo: 39/1984

Právní věta: Usnesení a postoupení věci podle § 188 odst. 1 odst. 1 písm. a), § 222 odst. 1 a § 314c odst. 1 písm. a) tr. ř., jakož i usnesení o odnětí a přikázání věci podle § 25 odst. 1 tr. ř. jsou úkony směřující k trestnímu stíhání pachatele, jimiž se proto přerušuje promlčení trestného stíhání podle § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.06.1983

Spisová značka: 3 Tz 13/83

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Promlčení trestního stíhání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 67 odst. 3 písm. a 141/1961 Sb. § 188 odst. 1 písm. a
§ 222 odst. 1
§ 314c odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1984 sb. rozh.

Usnesení a postoupení věci podle § 188 odst. 1 odst. 1 písm. a), § 222 odst. 1 a § 314c odst. 1 písm. a) tr. ř., jakož i usnesení o odnětí a přikázání věci podle § 25 odst. 1 tr. ř. jsou úkony směřující k trestnímu stíhání pachatele, jimiž se proto přerušuje promlčení trestného stíhání podle § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 24. 6. 1983 sp. zn. [3 Tz 13/83](#).)

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení okresního soudu Plzeň-jih ze dne 10. ledna 1983 sp. zn. 2 T 407/82 a přikázal soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresnímu soudu Plzeň-město podal prokurátor dne 21. července 1982 návrh na potrestání obviněného J. K. pro přečin proti pracovní kázní podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se měl

obviněný dopustit tím, že od

13. srpna 1981 do 24. prosince 1981 na svém pracovišti stavebního útvaru č. 30 Praha-Libuš zameškal bezdůvodně 41 pracovních směn a jeho práci museli nahradit ostatní pracovníci v přesčasových hodinách, přičemž na příplatcích za práci přesčas jim byla zaměstnavatelem n. p. Vodní stavby Plzeň vyplacena částka 889 Kčs.

Okresní soud Plzeň-město usnesením z 28. července 1982 věc postoupil obvodnímu soudu pro Prahu 4 jako soudu místně příslušnému. Rozhodnutím Nejvyššího soudu ČSR ze 17. prosince 1982 sp. zn. Ntd 161/82 byla tato trestní věc obvodnímu soudu pro Prahu 4 odňata a přikázána k projednání a rozhodnutí okresnímu soudu Plzeň-jih, neboť bylo zjištěno, že obviněný prodělává ústavní ochranné protialkoholní léčení v Psychiatrické léčebně v Dobřanech, okr. Plzeň-jih.

Okresní soud Plzeň-jih rozhodl ve věci usnesením z 10. ledna 1983 sp. zn. 2 T 407/82 tak, že podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. z důvodů § 172 odst. 1 písm. f) tr. ř. trestní stíhání obviněného zastavil, když dospěl k závěru, že trestnost činu zanikla promlčením. Toto rozhodnutí nabylo právní moci 10. ledna 1983.

Generální prokurátor ČSR podal ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. proti uvedenému rozhodnutí okresního soudu Plzeň-jih stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného. Namítl, že promlčecí doba trestnosti přečinu, která činí jeden rok, byla přerušena dne 21. 7. 1982 podáním návrhu na potrestání obviněného, a proto v době rozhodování okresního soudu Plzeň-jih nebyly pro zastavení trestního stíhání obviněného z důvodu promlčení splněny podmínky.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu uvedeném v § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl ve vytýkaném směru porušen.

Obviněný se měl svého jednání, v němž byl spatřován přečin proti pracovní kázni podle § 8 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., dopouštět od 13. 8. 1981 do 24. 12. 1981. Trestnost činu může zaniknout mimo jiné, jestliže od jeho spáchání uplynula zákonem stanovená promlčecí doba. Podle § 13 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. činí promlčecí doba trestnosti přečinu jeden rok. Tímto ustanovením je však pro promlčení přečinů odchylně od promlčení trestných činů upravena jen délka promlčecí doby. To znamená, že jinak se na promlčení přečinů použijí příslušná ustanovení obecné části trestního zákona, zejména ustanovení § 67 odst. 2 až odst. 4 tr. zák. o stavění a přerušení promlčecí doby (§ 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.; srov. též č. 23/1970 a č. 27/1976 sb. rozh. tr.).

Podle § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák. se promlčení trestního stíhání přerušuje sdělením nebo vznesením obvinění pro trestný čin (přečin), o jehož promlčení jde, jakož i po něm následující úkony v tomto ustanovení jmenovaných orgánů činných v trestním řízení směřujícími k trestnímu stíhání pachatele. Přerušením promlčení počíná nová promlčecí doba (§ 67 odst. 4 tr. zák.).

Z obsahu spisu vyplývá, že návrh na potrestání obviněného pro uvedený přečin byl soudu doručen 21. 7. 1982, čímž bylo s ohledem na ustanovení § 314b odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání obviněného a nastaly účinky vznesení obvinění. Tím byla běžící doba promlčení trestního stíhání přerušena a počala běžet znovu. K přerušení běhu promlčecí doby trestnosti stíhaného přečinu však došlo i později, a to výše citovanými rozhodnutími o postoupení věci a o odnětí a přikázání věci.

Z uvedeného vyplývá, že v době rozhodování okresního soudu Plzeň-jih trestnost přečinu obviněného promlčením nezanikla a trestní stíhání obviněného nebylo možno z toho důvodu zastavit.